

ACC. N:R M. 13529:1-9.

Landskap: Skåne Upptecknare: Otto L. Sköldsson, Färingtofta
Härad: N. Åsbo Berättare: " " "
Socken: Färingtofta Berättarens yrke: f. d. lantbrukare
Uppteckningsår: 1955 Född år 1877 i Färingtofta

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Öknarna, kalvätt och skämt om olika bygders
inneväningar. s. 1-3.

LUF 80.

Kyrkhryddor. s. 4-5.

" 88.

Ståelmåleri. s. 6-9.

" 89.

ACC. N:R M. 13529:1.

Ortnamn

7. denna socken har förutts gott om ortnamn
sålunda lades det till när de kom från andra
orter, såsom Hobbo Peren - Gönga Lundberg
- Smälninge Gustaven, en hade berättat sig
här och gick omkring någon gång och köpte
lump den fick heta Trämans Elias, en
annan hade en gång tagit en lupp den fick
heta socken, och för oss ungdomar som
växte upp och hade aldrig hört andra
namn på dem, det var nog många flera
så vi barn efter vi fick förstånd fick
själva leta ut vad de hette.

Ortsnamn och Talesätt

Ståga ordspråk eller Talesätt om andra
personer, har jag hört här på orten.
Slättborna brukar köra hit och ^{hämta} ved på
sommaren för vinterbehovet, de brukar

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf 80

1

de brukta vara till drivt för skogsborna som
 som brukta kassa dem de dumma slabborna
 jag kan ej minnas några särskilda benämningar
 på folk i Wilands kläder, som efter vårt bedömande
 var fullt ^{tungomål} men nu är det utjämnat till lika tale-
 sätt överallt, jag har selding hört några ramsor från
 äldre tider, kläm om när gångarne körd
 ut på ståtbygden att sälja sina bräder, att
 skulle uppför backe säga ^{hjulens} "hjulens åt!" och ned för
 backe skrek var hjulet sej "talar det om det
 var i torke när hjulen voro torra och lösa i fogarne
 som ett vist ljud kom från dem & skamthustornen
 hörde man i äldre tider så sådana som voro
 2. unplayda för att tala, men ingen påste sig
 videm och de gländes med desamma
 förkallandet till andra bygder har alltid
 varit gott och något bråk vid dansbanan
 eller dylikt har ej förskymt

ACC. N:R M. 13529:3.

Inom kommunen har kunnat förekomma
mötsättningar vid stämmor och dylikt, men
har efter kort fräta blivit bra igen.

Med storkommunindelningen blev vi
sammanslagna med Riseberga, med vilken
vi fört var sammanslagna i Fästorat så
det blev ingen ny samarbete

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3.

3

ACC. N:R M.

13529:4

Kyrkkrydder

Det var mest äldre fruntimmer som hade lukt-
kristar med sig, det var mest lavendelkristar
och reseda, som hade en stark utpräglad
lukt som var insvept i papper och lades
jämte matboken i ett vitt kläde som de
bar i handen till kyrkan. Lavendel torkades
på hösten så den kunde användas på vintertid
och så, de flesta hade kristar med sig året om
konfirmander fick på äldre tider sårygt
pågon blomma, vid begravningar har alltid
liksom nu bestälts kranor att pryda gravarna
med, luktflaskor och luktdoser hade de
i med sig i kyrkan utan hålde några droppor
på en nädduk som de sedan lukta på
de var alltid under gudstjänsten, det
var lika både för fattiga och rika
unga och gamla.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jul 88

Sedan i början av 1900 talet har ej utom
i sällsynta fall några lektrader förekommit
några karameller förekom möjligen att
någon hade med sig, men frukt eller bakverk
har jag aldrig hört omtalas att någon hade
med sig förtärs i kyrkan.

Manne och kvinnorna som beqvagnade smis
hade alltid det med i kyrkan och työd obemärkt
på sina grannar i kyrkbänken även under
gudstjänsten, vid kyrktågning och andra
förrättningar, höll sig kyrkofolket långt
och något bjudande förekom ej. Frästerkapital
har har aldrig uttrykt sitt ogillande tillkänna
vad som här beskrivets var före 1900 talet
derpå uttryckte de, och nu finns det ingen
som använder kyrktråder, orsaken är väl
högre bildning och kortare predikningar
änn för

ACC. N:R M. 13529:6.

Möbelsnickeri

I denna trakt är det mycket sällsynt med gamla möbler och kistor, de flesta har ju under årens lopp bytt ägare, och har då inte varit intresserade av gamla skåp eller kistor, utan har de senare mest flyttats ut i stallarna och används till att fövara foder i till kreaturen, och skåpen slängts ut på vedbacken, jag har själv 2st kistor som står ännu på vinden, båda äro blåmalade på ena står Emelia Nilsson 1861 på andra står konstnärhög bokstävorna S. P. D., samt derunder åretal 1858 några blommor äro ej synliga men jag mins jag sett kistor som var målade blommor likt dalamålning på både sidor om namnen kistorna var i allmänhet av ekbrädet och medfärdige bruden när han gifte sig och var då packade av sängkläder och smär

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jul 89

ACC. N:R M. 13529:7.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

utrustning, de som har några kvar används
den ända till att förvara sängkläder och dylikt
i. På min gård var i stortugan ett kömskåp
vid överta bordsändan, det var blåmålat
med vackert utsirad dörr, och under dörren
stod årtalet 1791 några blommor eller dylikt
fanns ej målat, När jag 1938 överlämnade gården
till min son byggde han 1950 nytt modernt
bostadshus och rev ner de gamla, så nu är
det förstört. I Färingtofta by kors Ernst
Lönnesson fimer till mycket fint golven som
han föra året ärvt efter en släkting från
Sjelleborgstrakten, det är vackert målat i
flera färger, det är målat 2 foglar samt
& blommor av flera slag, det ^{är} årtalet 1045 men jag
kan ej tro det är årtal utan $\frac{1}{2}$ på tillverkningen
det är 2 meter högt, gården har omkring 15 ha
odlad jord adressen är Färingtofta

Det var i huvudsak kvinnorna som hade kistor med sig, de voro utvändigt målade mest i blåfärg, om de hade rum som lämpade sig, placerades de der efter gån vinden, sedan 1870 talet för jag ej några kistor tillverkats, så skap att hänga kläder blev modent. Drängar och Pigan hade mindre kistor eller koffertar som de lade sina bästa kläder i, såvida de ej skaffat sig skänk (brudens skåp med 2 dörrar) så de kunde förvara sina tillhörigheter der. Hörnskåp som jag förut nämnd, var det på de flesta huskatten och var placerat vid långbordets ena ände, för att till bordet ta ut och servera vissa drycker och mat detta skåp användes endast av familjemedlemmar, alla skåp voro målade enfärgat i brunt eller ökfärg. Initialer voro mycket säkrant att bli målade. Någon dukt möbelmålare fanns ej i

ACC. N:R M. 13529:9.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

dessa Traktor utom var den som tapetsnade, som
malade dörrar fönster samtidigt, han hade möj-
-ligen varit med någon mästare i staden på andra
platser, han var bosatt i trakten och försörjde sig
i huvudsak på sitt arbete, den som ville ha fina
malade möbler, fick böja i städer eller städer
samt hade han mycket att göra hade han
konjunktur med sig, han kom sjölv gående vid
beställning, sen han kom var det att köpa i butikerna
tapeten linolja och andra färger och tynentin som han
sjölv blände ihop. Fennissa brukade användas
vid sista styckningen, när de skulle måla i
Ökling måla de först i ljus sedan i brun färg
och efter ådrade de med stålborste så att kom
att likna ekbräder, det var en mästare här i
trakten, som hette Sone Nilsson, som var ganska
skicklig i den färgen
Färger och penslar köptes i Butiken